

de tagne Beslutninger. Borgmesteren skal i Følge Lovens § 11 lede Forhandlingerne i Byraadets Møder og paase, at de Beslutninger, som der tages, rettelig tilføres Forhandlingsprotokollen; han bestemmer, naar overordentlige Møder skulle afholdes, han fører Tilsyn med Kommunens Kassebøsen o. s. v., og § 12 siger, at naar Borgmesteren finder, at den tagne Beslutning overstrider den Byraadet tilkommende Myndighed, eller i andre Henseender er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærlig Foranstaltning, eller at negte Oplyselsen af en Kommunen paahvilende Pligt, kan han ved sin Erklæring til Forhandlingsbogen midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft. Herom gjør han snarest mulig Indberetning til Indenrigsministeren, der da afgjør Sagen. I disse Bestemmelser er, saavidt jeg veed, Borgmesterens Myndigheds Omraade afføstet, og det er altsaa klart, at her ikke er givet Borgmesteren nogen som helst Ret til, saavidt jeg kan skjønne, at undrage Byraadet at blive bekendt med de Andragender, der blive tilsendte Byraadet, men som Borgmesteren selvfølgelig modtager som Byraadets Formand. Jeg indrømmer, at den Minister, der i sin Tid gennemførte Kommunalloven af 1868, har søgt saa rundelig som muligt at tildele Borgmesteren en større Myndighed, end der vist egentlig var tiltænkt ham i Kommunalloven. Under 12te Juni 1868 udsendte saaledes den daværende Indenrigsminister et Circulære til samtlige Kjøbstadkommunalbestyrelser, indeholdende Forslag til de i Kjøbstadkommunallovens § 5 omhandlede Vedtægter. I de nævnte Forslag, som sikkert næsten alle Begne bleve vedtagne af Byraadene, søgte Ministeren at gjøre Borgmesteren ikke blot til selvskrevet Medlem af, men til selvskreven Formand for de allervigtigste Udvalg, som de enkelte Byraad nedsatte. I Følge de kommunale Vedtægter, der ere gjældende for Åsøens Kjøbstad, og som ere stadfæstede af Indenrigsministeren, er Borgmesteren der Formand for de vigtigste Udvalg, som f. Ex. for Fatigvæsenet, Havne- og Regnskabsvæsen m. m., men i det Forslag til Vedtægter, som den daværende Indenrigsminister i sin Tid tilstillede Raadet, fandtes en Paragraf, under hvilken der kunde indføres de i Kommunallovens § 21 2det Stykke omtalte Forhold, samt de øvrige kommunale Forhold, som Byraadet maatte ønske vedtægtsmæssig ordnede efter denne Lov. Men en saadan Paragraf blev ikke optaget i de for Åsøens Kjøbstad gjældende Vedtægter, der under 22de December 1868, som nævnt, er stadfæstet af Indenrigsministeren.

Der er saaledes hverken i Kjøbstadkommunalloven eller i de for Åsøens Kjøbstad gjældende Vedtægter nogen som helst Hjemmel for det af Borgmester Lindberg her udviste og af mig paalagde Forhold lige overfor Byraadet i Åsøens. Jeg skal først gjøre opmærksom paa adskillige af de særegne Forhold, der findes i Åsøens. For det Første er der i Åsøens Kjøbstad hverken Borgmester eller Borgmesterkontor, Politimester eller Politikammer, Intet af dette ligger indenfor Byens Grændser. Derfor Åsøens Kjøbstads Indvaanere have Noget at forebringe for deres Borgmester, eller have Forretninger paa Politikontoret, maa de pønt spadsere ud af Byen og over i Landsfognet. Der har Borgmesteren nedsat sig, kjøbt sig en Gaard og etableret sit Kontor, og ville Borgerne i Åsøens have Noget med ham at gjøre, maa de værdsaaartig søge ham ude paa Landet. Det er et noget etendommeligt Forhold, og det undrer mig i højeste Grad, at det er blevet tilladt af Ministeriet at Sligt finder Sted. Jeg tror, at det er i aabenbar Strid med Lov om Lønninger for Retsbetjente af 1ste Juli 1870 § 8, hvor det udtrykkelig hedder: „Enhver Retsbetjent er pligtig til at modtage Bestikkelse som Borgmester i den Kjøbstad, i hvilken han er bosat“. Loven af 1870 har altsaa sikkert forudsat, at Borgmesteren maatte være bosat i den Kjøbstad, han er Borgmester for, og det finder jeg i og for sig meget billigt og rimeligt. Det kan ganske vist være meget behageligt for vedkommende Borgmester, at han ved at bo ude paa Landet fritages for at svare Formue- og Indkomsskat til den Kjøbstad, hvis Kommunalraad han skal lede. Jeg vil ikke sige, det ser godt ud, og jeg tror heller ikke, at det i og for sig er korrekt overfor den Kjøbstad, hvor han skal lede de kommunale Anliggender, at han paa den Maade undrager sig fra at være Skatteyder sammen med de øvrige Borgere. Da jeg for et Par Aar siden havde den Ære at blive valgt til Folkethingsmand for Åsøens, hørte dernæst jeg til min Forundring, at det ikke hændte saa sjældent, naar Byens Borgere sendte et Andragende til Åsøens Byraad, at det enten blev liggende hos Borgmesteren ikke blot i Uger, men i Maanedes, ja, i hele Aar, men at der tilmed var adskillige Andragender, der aldrig nogen sinde naaede den Ære at blive forelagte for Byraadet; det ahang af, med hvilke Dind den høitærede Borgmester i Åsøens saae paa de vedkommende Andragender. Jeg skal saaledes oplyse for den høitærede Indenrigsminister, at for omtrent 3 Aar siden indgaav en Dampskibsexpeditør i Åsøens et Andrag-